

Han har Lov til at være, hvad han vil for at kunne gjøre sit Arbejde fuldfærdigt; og med denne Paragraph for Die kan jeg ikke stemme for § 6, dersom ikke Duellighedsprøverne beholdes. Det er iøvrigt forunderligt at lægge Mærke til, at den Deel af Befolkningen, som ellers er meest imod frisindede Reformere, der gaae ud paa at give Landets Borgere Rettigheder og Friheder, den Deel, som ellers er meest derimod, de ere i denne Sag meest ivrige for Reformere. Det maa man ikke lade ude af Betragtning, det maa kunne overbevise os om, at det ikke hænger ganske saaledes sammen med denne Reform som med andre folkelige og frisindede Reformere i Almindelighed; der maa være en Hage derved, og jeg vil overlade til Enhver at dømme om, hvor den findes.

Ligeledes er der Noget, som ikke maa lades ude af Betragtningen, nemlig at de, som for deres eget Vedkommende holde paa et Laugsvæsen og ere meest ivrige for at forsvare det, ere de, der i denne Sag ere meest ivrige for at faae det Laugsvæsen, hvorom her er Tale, kulfæstet. Dgsaa det maae vi lægge paa Sinde og drage Kærdom af. Jeg vil blot bede erindret, hvorledes vi for nogle Aar siden forhandlede her om, at det skulde være Enhver tilladt at procedere for Retten for en Anden, der vilde betroe ham sin Sag, og hvor stærkt og iøvrigt man var imod at give denne Frihed. Det var en Reform, af den allerringeste Grad i dette Laugsvæsen; man vilde kun tage et lille Stykke bort; men det kunde ikke lade sig gjøre; — men med Hensyn til det Laugsvæsen, som ikke vedkommer En selv, der er man fri. Hvorledes iøvrigt Spørgsmaalet om Prøvernes Betydning paatrænger sig Enhver (skjøndt jeg strax skal fralægge mig, at det er min Mening, at den Mand, der har aflagt Prøve, er fortrinnsviis duelligere end den, der ikke har aflagt Prøve), paatrænger sig selv de i Sagen meest Indviede, det have vi Exempel paa i selve det ærede Medlem, der har udført arbeidet det første Udkast; thi medens han har søgt at begrunde, at der ikke er den allermindste Betyggelse at opnaae ved Duellighedsprøverne, saa siger han dog, at Murere, Huustømrere og Snektere skulle aflægge en Prøve; thi

i disse Sag er det dog nødvendigt, at Publicum har nogen Betyggelse. Han er altsaa et Dieblif, uden at vide det, blevet grebet saaledes, at han har maattet udtale, at man dog paa enkelte Punkter skulde have nogen Betyggelse, skjøndt han paa flere Blade har beviist, at en saadan Betyggelse ikke havde det Mindste at betyde; — Sandheden veed altid vilkaarligt at drage sig frem, selv ved Modstand veed den at trænge frem i enkelte ubevogtede Dieblif. Andre vise, at de gribes deraf paa en anden Maade. Lad os blot tænke paa, hvor Mange der ivre imod, at Folk skal kunne sælge Brændeviin. Ellers mene de dog, at det skal være Enhvers Sag at henvende sig til dem, der have de bedste Varer, og at det er urigtigt, at Lovgivningen vil i saa Henseende være Folks Formynder; men man tør ikke lade frie Borgere gaae hen og kjøbe sig en Snaps, hvor de ville, og her er man altsaa igjen kommen til at indrømme, at eiheller i den foreliggende Sag er ubegrændset Frihed ønskelig. Dette maa være nok for Diebliffet, da Sagen allerede er trukken saa langt ud, som den er.

O. Müller: Det er meget lidet lønende at faae Ordet i et Dieblif, da den ærede Forsamling vistnok maa være træt af Discusstonen om denne Sag, og det især for et Medlem, der har Saameget at sige, som jeg troer at have i denne Sag. Jeg skal imidlertid bestræbe mig for at fatte mig i Korthed, for ikke at misbruge den ærede Forsamlings Taalmodighed. De Indvendinger, som ere fremkomne mod det foreliggende Forslag, lade sig hense til tvende store Hovedgrupper, nemlig de, som gaae ud paa, at der er givet for megen Frihed, og de, som gaae ud paa, at der er givet for lidt Frihed. Det er om disse Hovedpunkter, at jeg skal tillade mig nogle saa Bemærkninger. At den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts anden Valgfreds ikke vilde være tilfreds med Udkastet, vidste jeg meget vel; men oprigtigt talt, vidste jeg ikke, om han vilde gaae samme Vej som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts fjette Valgfreds (S. N. Hansen) og mene, at der var givet for meget Frihed, eller den modsatte Vej. Han har valgt det sidste, som det frem-